

Egy jó döntésem

Február 14-én van a születnapom. Minden évben nagyon várom, hogy megkapjam, amiről álmodozok. Idén azt kértem, hogy hadd kapjak a kedvenc számítógépes játékomhoz pénzt, robuxot, amin nagyon menő cuccokat tudok venni a játékban. Már csak 5 nap volt a születnapomig, mikor bevillant egy ötlet, hogy nagyon szeretnék valamilyen kisállatot, egy gyíkot. Elő is adtam otthon a gondolatot, és mivel a szüleim nagyon ellenezték, hogy robuxra költsek, ezért még inkább ebbe is belementek. 😊

Először Zalaegerszegen mentünk el a halas, hüllős boltba, de itt nem találtunk tetsző példányt. Aztán hazajöttünk és apa rákeresett, hogy hol lehetne még kapni a közelben. És találtunk is! Keszthelyen volt a hozzánk legközelebb eső kisállatkereskedés. Február 10-én elmentünk megnézni, hogy milyenek, mekkora a választék, és hogy hány forint. Voltak ott nagyon szép szakállas agámák, kaméleon, rengeteg szép hal, egy nyúl meg még hasonlók és még egy szőrös tarantula pók is. A legjobban a leopárd gekkók tetszettek. Megkérdeztük, hogy felszereléssel meg mindennel mennyibe kerülne. Tíz perc múlva meg is tudtuk. Viszonylag olcsó is volt 😊. Persze a szüleim nem ennyit szántak a születnapi ajándéokra, de rövid tanácskozás után úgy döntöttek, hogy megkaphatom. Nagyon sok minden kell egy gekkó otthoni tartásához: egy terrárium, ami hasonló az akváriumhoz, csak ennek szellőztetője is van és a tetőbe két lámpa beépítve, egy fehér, ami nappal világít, és egy piros, ami este. Kellett alá aprókavics, etetőtálka, vitamin, kalciumpor, és persze eleség. Legjobban a pici barna lisztkukacot szereti. Egy közepes műanyag dobozt megtöltöttek velük, szeleteltek nekik almát, és mondták, hogy otthon csak annyi dolgunk lesz velük, hogy be kell tenni őket a hűtőbe. Ez először nagyon elképzelhetetlen volt, de mivel tényleg nincs szaguk, és nem is tudnak kimászni a dobozból, végül ebbe is belementek a szüleim. Miután mindent összeszedtek a boltban, mondták, hogy már csak egy van hátra, válasszam ki, melyik gekkót szeretném. Kb. 6-8 darab volt, nagyok, és kicsik, volt egy narancssárga hím, de én egy kisebb, pöttyöset néztem ki már az elején. Még aznap haza is hoztuk! 😊

Persze a szüleim nem ennyit szántak a születnapi ajándéokra, de rövid tanácskozás után úgy döntöttek, hogy megkaphatom. Nagyon sok minden kell egy gekkó otthoni tartásához: egy terrárium, ami hasonló az akváriumhoz, csak ennek szellőztetője is van és a tetőbe két lámpa beépítve, egy fehér, ami nappal világít, és egy piros, ami este. Kellett alá aprókavics, etetőtálka, vitamin, kalciumpor, és persze eleség. Legjobban a pici barna lisztkukacot szereti. Egy közepes műanyag dobozt megtöltöttek velük, szeleteltek nekik almát, és mondták, hogy otthon csak annyi dolgunk lesz velük, hogy be kell tenni őket a hűtőbe. Ez először nagyon elképzelhetetlen volt, de mivel tényleg nincs szaguk, és nem is tudnak kimászni a dobozból, végül ebbe is belementek a szüleim. Miután mindent összeszedtek a boltban, mondták, hogy már csak egy van hátra, válasszam ki, melyik gekkót szeretném. Kb. 6-8 darab volt, nagyok, és kicsik, volt egy narancssárga hím, de én egy kisebb, pöttyöset néztem ki már az elején. Még aznap haza is hoztuk! 😊 Gondolkoztunk a neveken, de semmi jó nem jutott eszünkbe. Aztán kitaláltam a megfelelő, testhez illő nevet: Picike. Innentől Picike a lánygekkó is a család tagja lett.

Hazaérve apa mindent összeszerelt, beállított, minden jól üzemelt. Anya beáldozta egy ételhordó dobozát, apa lyukat fúrt rá, és az lett a nedves búvó. Ebben

a talajt mindig nedvesen kell tartani. Szerencsére a kertben pont olyan méretű és formájú fakérget találtam, ami mikor megszáradt, olyan lett, mint egy alagút. Legszívesebben ebben alszik napközben. Minden majdnem rendben volt, csak aggódtunk, mert Picike nem akart enni. Már két hete volt nálunk, és vitamint egyáltalán nem tudtunk neki adni. Apa hozott neki szárított tücsköt, de arra rá se bírt nézni. Nekiállt

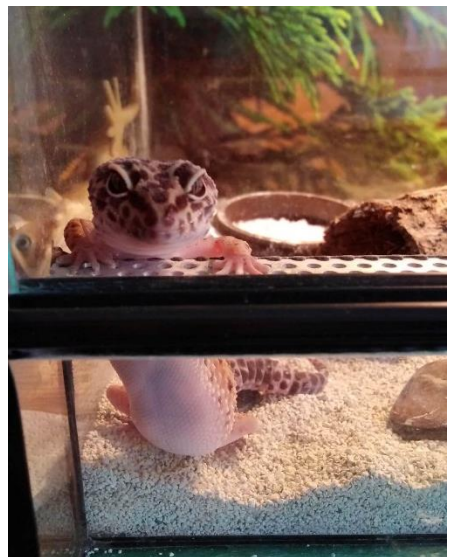
vedleni, ami azt jelenti, hogy a bőr felső rétege egyben levált róla. Mindig elbújt, és már azt hittük, éhen fog halni, mikor egyik nap ásni kezdett. Kiást a búvóból az összes földszerű talajt. Mikor apa napközben levette a búvó tetejét, akkor látta meg, miért viselkedett ilyen furcsán Picike. Két nagy tojást rakott. Hát, erre nem számítottunk! 😊 Apa felhívta a boltost, akitől vettük, gratuláltak egymásnak, és megkérdezte, hogy mit kell csinálni a

tojásokkal. Ha otthagyjuk őket, sosem kelnének ki maguktól, mert nagyon meleg kell nekik, és folyamatosan 90%-os pára. Az egyik legős műanyagdobozomat alakítottuk át keltetővé. Bele kellett tenni az akváriumhoz kapott

fűtőszálat, meg vizet kellett bele önteni, és egy cserépbe tettük bele a tojásokat. Még most is ott vannak. Nem biztos, hogy

sikerül, de mindent megteszünk, annyira szeretném, hogy megszülethessenek! Akkor már hárman lehetnének. Picike azóta magához tért, volt, hogy 6-8 kukacot is megevett, öröm volt nézni mekkora étvágya lett.

Nagyon sok élményt és örömet köszönhetünk Picikének, és még nincs vége! Nagyon izgatott vagyok a tojások miatt! Milyen jól döntöttem, mikor nem a játékbeli pénzt választottam, Picike élete sokkal izgalmasabb!

Németh Olivér 5.a

Izsák Imre Általános Iskola